

POGOVARJATA SE JE MEŠKA CUK

Gospod Bertonec, dobrodošli v Avstraliji! Junija ste nastopili službo odpravnika poslov na slovenskem veleposlaništvu v Canberri. Kakšni so vaši prvi vtisi? Kaj vas je v Avstraliji doslej presenetilo, kaj vam je posebej všeč?

Prvi vtisi ob prihodu v Avstralijo in hkrati na novo delovno mesto v Canberri so povsem pozitivni. V

Avstraliji sem prvič, že pred prihodom pa sem se poskušal opremiti s kar največ praktičnimi informacijami o življenju in delu v Avstraliji, tako da ni bilo nobenih velikih presenečenj. Hkrati sem o Avstraliji kot mestu službovanja razmišljal že dalj časa, pravzaprav pa sva s soprogo oba imela željo priti v to zanimivo deželo-kontinent. Prav gotovo so lahko razmišljanja in podobe, ki jih nosi človek v sebi, preden se dejansko spozna z neko deželo, različne od stvarnosti, vendar pa je začetek obetaven.

In kako se prilagaja na novo življenje vaša družina?

Tudi družina s privajanjem na novo okolje nima težav. Oba sinova, stara sta deset in dvanajst let, kot tudi soproga so zadovoljni. Uredili smo že prve formalnosti glede nastanitve, glede šole. Canberra nam »odgovarja« kot mesto, ki se nam zdi kot družini prijazno. Ne glede na posebnosti, nas atmosfera življenja malo spominja na Dunaj v Avstriji, kjer smo tudi preživeli več kot pet let. Vsi pa bi si seveda želeli spoznati še veliko več Avstralije.

NOVI ODPRAVNIK POSLOV
SLOVENSKEGA VELEPOSLANIŠTVA
V CANBERRI

Nam lahko poveste, kaj ste delali, preden ste prišli v Avstralijo?

Po izobrazbi sem diplomiran politolog mednarodne usmeritve, diplomiral pa sem na Fakulteti za družbene vede v Ljubljani leta 1987. Do leta 2001 sem bil zaposlen na Zavodu Republike Slovenije za mednarodno znanstveno, tehnično, prosvetno in

kulturno sodelovanje, od tedaj pa v Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije. V letih 1995–2000 sem služboval na Veleposlaništvu Republike Slovenije na Dunaju v Avstriji, zadnji dve leti v kabinetu zunanjega ministra, sedaj pa tu, na veleposlaništvu v Canberri.

Koliko časa nameravate ostati tukaj? Imate v mislih že kakšne projekte, ki jih želite izpeljati?

Mandat slovenskih diplomatov v tujini je običajno štiri leta. V takšnem obdobju se poleg rednega diplomatsko-konzularnega dela in aktivnosti zvrsti še vrsta dogajanj, ki so rezultat posebnih projektov ali odraz splošnega razvoja slovenske države. Zanimiva so pravzaprav vsa področja, od bilateralnih političnih in ekonomskih odnosov z Avstralijo, promocijskih in informativnih možnosti, kulturnega sodelovanja, posebej pa tudi sodelovanja s slovensko skupnostjo v Avstraliji. Hkrati se mi zdi potrebno poudariti tudi izzive, ki jih prinaša vključevanje Slovenije v Evropsko unijo in NATO.

Vaša predhodnica gospa Helena Drnovšek Zorko se je zelo zavzemala za

kulturo in umetnost ter za tovrstno izmenjavo med Slovenijo in Avstralijo. Nameravate tovrstne stike še razširiti in poglobiti ali pa morda želite odpreti še kakšno novo področje sodelovanja?

Za kulturno sodelovanje prav gotovo velja, da s svojo posebno izrazno in vrednostno močjo zelo pomembno prispeva k podobi in samozavesti naroda in njegovih pripadnikov, kjerkoli že so. Gotovo tako velja tudi za Slovence v Avstraliji. Prizadevanja gospe Drnovšek-Zorko so obrodila lepe rezultate in tudi sam si želim, po najboljših močeh in ob zavedanju o vedno perečih finančnih okvirih, nadaljevati s takšnim pristopom.

Kaj se dogaja s socialnim sporazumom med Slovenijo in Avstralijo? Lahko avstralski Slovenci v prihodnosti pričakujejo kakšne olajšave na področju zdravstvenega in pokojninskega zavarovanja ter davkov, če se vrnejo v Slovenijo?

Sklenitev sporazuma o socialni varnosti med Slovenijo in Avstralijo je v sklepnih fazah, kar pomeni, da je potrebno tekst sporazuma še tehnično uskladiti in nato sporazum še podpisati. Pristojni ministrstvi za delo v obeh državah ocenjujeta, da bi bil podpis mogoč v začetku oktobra letos. Sporazum pa bi potem tudi formalno stopil v veljavo predvidoma z naslednjim letom. Sporazum bo med drugim uredil tudi področje pokojnin, kar bo olajšalo medsebojno priznavanje delovne dobe in izplačila pokojnin, predvsem tistim, ki se za stalno vračajo v Slovenijo. Glede zdravstvenega sporazuma pa zaradi različnih sistemov plačevanja zdravstvenih storitev ni pričakovati skorajšnjih dogovorov.

Je kaj novega na področju približevanja Slovenije Evropski skupnosti?

Slovenija je v procesu vključitve

v Evropsko unijo prišla že zelo daleč in je med vodilnimi državami kandidatki za članstvo. Zaključila je pogajanja o večini, trenutno že 27 poglavjih evropskega pravnega reda. Preostala so še tri poglavja (kmetijstvo, regionalna politika, skupni proračun), kjer je na primer naš cilj, da bi bila Slovenija, vsaj v začetnem obdobju članstva, neto prejemnica sredstev iz Evropske unije in ne neto plačnica v skupni proračun. Za omenjena zadnja tri poglavja pa glede na izjemen finančni pomen za Evropsko unijo, usklajevanja tečejo še tudi med samimi članicami unije. Članice morajo tako izoblikovati še svoja zadnja pogajalska izhodišča za pogajanja z državami kandidatki. Slovenija vsekakor pričakuje, da bo proces širitve tekkel po načrtih; torej zaključek pogajanj do konca leta, podpis pogodbe o pristopu nove članice v 2003 in zaključek formalnih ratifikacijskih postopkov v sedanjih članicah do konca 2003. Tako bi Slovenija, že kot nova članica, sodelovala na evropskih parlamentarnih volitvah v letu 2004.

Obiskali ste že nekaj slovenskih klubov in društev v Avstraliji. Kakšni so vaši prvi vtisi in kako želite sooblikovati prihodnost slovenske skupnosti v Avstraliji?

Res je, nekaj skromnih korakov sem že opravil in bom z njimi nadaljeval. Prvi vtisi mi govorijo o, prvič, pomenu organiziranja in

Canberra, naše glavno mesto.

sodelovanja in drugič, o izjemnem trudu, vloženem delu in ljubezni generacij Slovencev do ohranitve in vzpodbujanja narodne tradicije, jezika in kulture v oddaljeni Avstraliji. Predvsem pa se mi zdi pomembno, da o prihodnosti slovenske skupnosti v Avstraliji, o možnostih, idejah in izzivih sodobnega življenja za skupnost in še zlasti za mlajši del generacije, ki morda na novo »odkriva« rodno deželo ali išče dodatnih vezi, razpravljamo skupaj, v medsebojnem razumevanju.

Povejte nam še kaj o sebi. Kaj radi delate v prostem času, kaj vas zanima, kaj vas razburja?

Priznam, da nekoliko nerad govorim o sebi; no, pa vendar na vprašanje vseeno povem, da se ne dogaja nič dramatičnega. Najbrž lahko rečem, da sem zadovoljen z urejenim družinskim življenjem, da skupaj z družino rad uživam v naravi (še posebej v hribih, kjer pa se otroka včasih kujata nad predolgimi turami – a to pač ni nič nenavadnega, kajne?), rekreaciji, kolesarjenju, glasbi vseh zvrsti, za kakšno zanimivo knjigo pa mi ponavadi nekako zmanjka časa in miru.

Uredništvo Misli se zahvaljuje gospodu Bertonciju in gospe Metki Čuk za ta prijazen pogovor.

Zgodba za dušo

Že kot otroke je na nas napravil močan vtis vodni curek, ki je pritekal iz skalne stene visoko nad dolino. Pogosto smo sedeli pred temno votlino, h kateri nas je pri naših potepih spet in spet vleklo. Nekoliko niže, kjer je bila voda nekoliko bolj mirna, smo si zgradili majhno jezero... Leta pozneje pa, a še vedno pred celo človeško dobo, sem si v močvirjih Rusije in Karelije prisegel, da ne bom nikoli več šel mimo izvira, če naj bi še kdaj prišel v domovino.

In zato zako pogosto stojim ob izvirih.

Studenci gora so res čudež. Če človek misli na tekočino, ki iz številnih pip po svetu teče kot voda, in potem roko s kozarcem potopi v ledeno mrzel studenec, razume krilatico: »Nazaj k virom! Pravzaprav je vseeno na katero področje človeškega mislimo – na vero ali omiko, na zgodovino duha ali vprašanje okolja, pravico ali razpoloženje, na vzgojo ali glasbo: če se tokovi zgodovine utrujeni in kalni pogreznejo v močvirje ali pesek, se spet in spet oglasi klic: »Nazaj k izvirov«. Pri tem pa ta »nazaj« ni korak nazaj, marveč začetek napredka.

Kdor se namreč napoti proti izviru, mora iti navzgor. Izviri vedno ležijo više kakor reka, jezera in morja. »Nazaj k izvirov« nujno pomeni pot na višjo raven. »Nazaj k izvirov« se tudi pravi nujno obrniti v preprostost, čistost, jasnost, preglednost misli, osnutka temeljnega pravila in vrednote. Voda na poti navzdol naglo izgublja užitnost. In nazadnje mora tisti, ki hoče nazaj k izvirov brodititi proti toku. To je vedno pot z odporom, boj proti toku, trčenje z nerazumevanjem in zmajevanjem z glavo – vsekakor hoja, na kateri se človek ne more nikoli pustiti priganjati.

In zato se ni treba čuditi, da podoba izvira ne prevzame samo otrok, prebudi hrepenenje v tujini in razveseli gornika, temveč je postala tudi prapodoba človeštva, ena tistih, ki nas v svetu gora tako pogosto srečujejo. In te podobe vedno znova krožijo okoli Najvišjega, kakor se glasi v 87. Psalmu:

»Pri rajanju bodo prepevali: vsi moji izviri vrejo iz tebe...«

Reinhold Stecher

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
S.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197 KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787 in (03) 9853 8118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

Sv. ciril in Metod Melbourne

SVETA BRATA CIRIL IN METOD, PROSITA ZA NAS!

SLOVESNI PRAZNIK naših zavetnikov, slovanskih apostolov in učiteljev Cirila in Metoda, sozavetnikov Evrope in zavetnikov naše slovenske skupnosti v Viktoriji in na Tasmaniji, je praznik hvaležnosti za Kristusovo blagovest in krščansko omiko, obenem pa priložnost, da zaupno prosimo za Božjo pomoč in varstvo.

To je tudi dan hvaležnosti za vas vse, ki oživljate to verno slovensko občestvo pod Južnim križem.

V našem središču delujejo in pomagajo pri živahnem utripu občestva skupine, sveti, šola, odbori in mnogi prostovoljci. Imenom naštetih v prejšnjih Mislih moram dodati izredno delavni Kulturni odbor našega središča. V

njegovi pobudi in pomoči smo pripravili program letošnjega žegnanja, neumurni Ivo Leber pa je z veliko mero ljubezni in ustvarjalnosti organiziral likovno razstavo.

Vsem sodelavcem in dobrotnikom se iskreno zahvaljujem. Za vas vse žive in pokojne dobrotnike, sodelavce in vse člane slovenske skupnosti v Viktoriji in na Tasmaniji smo darovali sveto mašo na praznik sv. bratov Cirila in Metoda, na prvi petek v juliju, 5. julija 2002, ob 7.30 zvečer in se vas redno spominjamo pri daritvi svete maše in v molitvi. Hvala in Bog vas vse poživi in ohranja!

OB ZAHVALI vam vsem, dragi rojaki in prijatelji naše cerkve in verskega ter kulturnega središča, se tudi priporočamo vaši darežljivosti.

V soboto, 6. julija 2002, je praznično sveto mašo v čast svetemu Cirilu in Metodu daroval melbournski nadškof dr. Denis Hart ob somaševanju g. Malcolma Crawforda, župnika iz Kew, p. Milana Bizanta, jezuita na študiju v Avstraliji in p. Cirila.

Stroški vzdrževanja in popravil so vedno večji. Zadnja leta se je tukaj veliko postorilo in vložilo veliko sredstev v obnovo in dostojno vzdrževanje. Po pravici povedano, je bilo in je vse to mogoče v glavnem na račun črpanja sredstev, ki so bila zbrana desetletja. In ta se lahko seveda zelo hitro porabijo. Redni prihodki, kot je razvidno iz obveščanja v Oznanih, ne zadoščajo za kakšna izredna dela. Samo zavarovanje cerkve, Baragovega doma in zemljišča nas stane \$3,865.67 (od 01.02.2002 do 01.02.2003). V ponedeljek, 8. julija 2002, smo plačali zavarovanje – Personal Accident – Voluntary Workers Insurance (\$1,017.50) in Public Liability – General Insurance (\$2,096.74) – kar znese skupaj \$3,114.24. Samo zavarovanje nas torej stane letno \$6,979.91. Zbrati moramo tako sedem tisoč dolarjev na leto samo za zavarovanje! Tisti strašni 11. september 2001, ko je Amerika doživela teroristični napad v New Yorku in v Washingtonu, se pozna tudi na sodobnih stroških življenja in še posebej zavarovanja. Potem so davki in vsi stroški elektrike, vode, plina, komunalne storitve, telefon, internet, stroški življenja in vzdrževanja ter prenavljanja stare hiše in v že marsičem načetih temeljev in sten dvorane in cerkve, cerkvenega stopnišča in veže cerkve. Obveznosti imamo do slovenske frančiškanske province, ki je odgovorna za stalno pastoralo med nami. Z Baragovim domom - hostelom moramo dobro gospodariti, da nam prinese vsaj nekaj dodatnih sredstev. Spraševanju o slovenski prihodnosti v Avstraliji se bo tako verjetno kaj kmalu pridružilo tudi soočanje z resnico, da tudi finančno ne zmoremo več ohranjati vsega, kar smo slovenskega zgradili v petdesetih letih slovenskega živahnega utripa pod Južnim križem. Tako bo pri klubih, društvih, organizacijah, tako se bo verjetno potrebno kaj kmalu soočiti na vseh področjih – neizprosna resnica izseljenstva, in je prav, da se je zavedamo ob vsem še vedno neustavljivem

Sprejem nadškofa, župnika in gostov po stari slovenski navadi - s kruhom in soljo.

delovanju in naporu, da še govorimo, pišemo, beremo, pojemo, plešemo in molimo po slovensko!

URNIK SVETIH MAŠ V NAŠI CERKVI:

Ob nedeljah sta sveti maši v Kew ob 8.00 in 10.00, le vsako drugo nedeljo v mesecu je sveta maša v Kew samo ob 9.00, ker je ob 11.30 maša v Geelongu in ob 5.00 popoldne v St. Albansu – tako je samo vsako drugo nedeljo v mesecu. Ob praznikih sta maši v Kew ob 7.00 zjutraj in ob 7.30 zvečer. Od ponedeljka do četrтка je maša ob 7.00 zjutraj; ob petkih ob 7.30 zvečer; ob sobotah ob 8.00 zjutraj.

POGREB: Po 45 letih življenja v Avstraliji se je v svojem 88 letu starosti poslovila s tega sveta CECILIA LUDMILA ZDRAŽIL. Rojena je bila 14. 09.1914 v Mariboru, umrla je na domu svoje hčerke 26. 06. 2002. Od nje smo se poslovili pri pogrebni sveti maši, ki jo je daroval župnik župnije Srca Jezusovega v Croydonu g. Michael Morgan ob somaševanju p. Cirila v ponedeljek, 1. julija 2002. V slovo plemeniti

Slovenki, ki je bila s svojim pokojnim možem Otojem in otroci Evelyn, Erikom in Lilijano v tistih prvih letih pri vsaki slovenski prireditvi v Melbournu, ji je spregovoril Ivo Leber. Cilka je prispela v Avstralijo skupaj z družino 1. maja 1957 na ladji Flaminia. S pridnim delom sta omogočila vsej družini lepo življenje. Njen mož Oto je umrl 18.06.1995. Cilka ima doma v Mariboru še živo sestro Angelco. Ob slovesu smo poslušali posnetek petja Cilke in Otoja Slovenka sem, Slovenka čem ostati. Na praznik Srca Jezusovega, na prvi petek v juniju sem jo obiskal in ji podelil vse zakramente. Redno je prejemale sveto obhajilo, ki ga ji je iz domače župnijske cerkve prinašal kaplan ali pa njena hčerka, ki je tam zelo dejavna.

VENCESLAV (SLAVKO) IPAVEC, rojen 28.09.1930 v vasi Gornje polje pri Anhovem, v družini 16 otrok (on je bil 6. po vrsti, danes je živih še 11). V Avstralijo je prispel z ameriško ladjo General Lanfit leta 1950. Po desetih letih je šel na dopust v domovino, kjer je spoznal Irmo Gominšček iz Deskel. Poročila sta se 30.3.1963. Njegova sestra Anica poročena Roest je prišla v Avstralijo leta 1951 (živi v Wodongi), brat Edvard pa leta 1957, umrl je v Melbournu leta 1997. Slavko je delal v termoelektrarni v New Portu do upokojitve leta 1980 pri boljlerjih. Nato je kmalu zbolel. Bolezen ga je priklenila na invalidski voziček. S patrom Nikom sva ga v juniju obiskala v bolnišnici, zadnji dan njegovega življenja pa sem ga še mazilil. Oči je zatisnil za ta svet 29.06.2002 zvečer. Pogrebno mašo sva darovala z župnikom cerkve sv. Leona X. v Altoni North g. Paulom Tru ter ga nato spremljala na pokopališče v Altoni. Pred pogrebno mašo sem po telefonu poklical njegovega brata Stanka, ki je župnik v domačem kraju v Ročinju, tako da se je tudi on duhovno povezal z nami ob pogrebu svojega brata, ki ga je lansko leto obiskal v Avstraliji.

Sorodnikom in prijateljem pokojnih

izrekam sožalje. Naj jih spremlja naša molitev in hvaležen spomin na dar življenja.

VIDA KRASNOVSKY r. Drenovec, 69 William St., St. Albans, telefon 03 9367 6713, nas prosi za naslednji oglas: NA PRODAJ JE GROB (zemlja in nagrobni spomenik) – na pokopališču Keilor, številka 660 J. Prodaja za ceno, ki jo je ona plačala: \$2.000 zemlja, \$5.400 spomenik.

pater Ciril

VSOBOTO, 6. JULIJA, smo slovesno praznovali naša zavetnika sveta brata Cirila in Metoda. Ob petih popoldne je daroval sveto mašo melbournski nadškof dr. Denis Hart. V lepo pripravljenem bogoslužju nas je naš novi nadškof vzpodbujal k ohranjanju dediščine vere, jezika in kulture. Bogoslužje je bilo dvojezično, slovesno in prijazno domače. Pri maši sta sodelovala ob p. Cirilu krajevni župnik avstralske župnije g. Malcolm Crawford in jezuit p. Milan Bizant, ki je na študiju v Avstraliji. Po maši je bil v dvorani kulturni program ob sodelovanju mladih, Fistričeve skupine Proteus Anguinis, folklorne skupine Iskra in moškega pevskega zbora Planika, nato pa odprtje

Jubilanta, 57 let poroke - Marija in Tone Brne prinašata darove za sveto mašo.

likovne razstave, ki jo je slovesno odprl nadškof Hart. Razstavo je v zamisli kulturnega odbora našega središča in v sodelovanju s slovenskimi umetniki pripravil z veliko mero ljubezni in navdušenja Ivo Leber. Gost večera je bil dr. Zvone Žigon z Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Na izredno pestri in bogati razstavi je sodelovalo 20 umetnikov prve, druge in tretje generacije. V dvorani je bil na voljo katalog z imeni in deli umetnikov, programom ob odprtju razstave in sodelavci. Hvala kustosu Ivu Leberju, Kulturnemu odboru, mojstru Alojzu Jeriču za mozaik Žalostne

Matere Božje – naše darilo nadškofu, umetnicam Zorki Černjak za logo, Dragi Gelt za oblikovanje kataloga, Marie Plut za svetovanje, še drugim umetnikom, ki sodelujejo na razstavi: Slavi Burlovič, Iris Dieetner, Liliani Eggleston, Romani Favier – Zorzut, Luizi D. Fistrič, Frances Gelt, Jožici in Barbari Gerden, Štefki Jakovac, Johnu D. Kodriču, Mary Ann Oppelt Oppelli, Pauli Smrdel, Edu Surini, Mateji Šimenko, Ivanu Valenčiču in Anne Zemlič.

Letošnjemu žegnanju smo pridružili praznovanje zakonskih jubilejev, ki smo ga obhajali v nedeljo pod geslom: RASTEMO V ENO DRUŽINO.

Zakonski jubilaranti, ki so to nedeljo obnovili zakonske obljube, so: Marija in Tone BRNE - 57 let; Margareth in Franc GOLC - 53 let; Matilda in Franc KOVAČIČ, Angela in Peter VORICH - 51 let; Elvira in Blaž PRIBAC - 50 let; Marija in Anton ISKRA, Jožka in Alojz

LIČEN, Ivana in Albert LOGAR, Ivanka in Franc TOMAŽIČ - 45 let; Marija in Slavko BLATNIK, Milka in Jože BROŽIČ, Fanika in Franc MAVER, Kristina in Drago SLAVEC, Franciška in Martin PEČAK - 40 let; Anita in Anrew FISTRICH - 20 let.

Zakonski jubilaranti, ki so obnovili zakonske obljube.

V praznovanje smo vključili tudi naslednje pare, ki zaradi bolezni ali odsotnosti niso bili navzoči ali pa je bil navzoč le eden od partnerjev: Angela in Franjo MAJERIČ - 53 let; Apolonija in Franc TANŠEK - 51 let; Alojz in Marija TOŠ - 50 let; Anica in Lojze MARKIČ - 35 let; Ljubica in Darko POSTRUŽIN - 20 let.

Ob koncu svete maše je predsednik pastoralnega sveta Andrew Fistrič voščil patru Cirilu za god.

Po slovesnosti v cerkvi smo nazdravili v dvorani pod cerkvijo v prijetnosti lepote razstave, ki je ves dan do petih popoldne privabila veliko obiskovalcev, med njimi tudi Avstralce.

Razstava je bila odprta še tudi v ponedeljek do enih popoldne in ves čas je bilo živahno.

Marija Anžič

p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Ave, WEST HINDMARSH
SA 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903
E-mail: tretjakj@pickknowl.com.au

sv. družina ADELAIDE

ZIMSKI ČAS je čas počitka, ko narava počiva in se pripravlja na spomladansko rast. Tako nekako je tudi v naši skupnost brez večjih dogodkov. Seveda pa se vedno kaj dogaja. Tako smo za praznik samostojnosti Slovenije pripravili po maši kar v cerkvi kratek kulturni program. Včasih je težko razumeti, kako, da smo tako hladni do svoje domovine Slovenije. Sedaj, ko se veliko govori o vrnitvi slovenskih rojakov iz Argentine, bi bilo dobro, če bi nekaj mladih prišlo v Avstralijo in bi s svojim prepričanjem vlili nekaj slovenske zavesti nam, ki živimo pod Južnim Križem. Mladi nimajo nobenega interesa...Včasih se z nekaterimi vprašujemo, zakaj je tako, kaj napraviti, da bi jih zanimala Slovenija, slovenski jezik in kultura...? Kakšna je bodočnost naših skupnosti...?

V kontekstu takšnega razmišljanja smo govorili tudi, ko je bil na obisku z ministrstva za Slovence po svetu dr. Zvone Žigon. 27. junija 2002 na praznik svete Eme Krške. Najprej se nas je nekaj zbralo pri sveti maši, po maši smo naredili posnetek za spomin na njegov obisk adelaidske slovenski skupnosti. Po maši smo se v naši dvoranci z gostom pogovarjali o problemih naših skupnosti oziroma, kakšna je naša bodočnost. Med drugim je bilo izraženo mnenje, da bo jezik pozabljen oziroma mladi rod ne bo govoril slovensko, kultura pa bo ostala. Dvomim, da se bo to zgodilo. Saj vem iz prakse, da tam, kjer ne govorijo slovensko, gre tudi kultura v pozabo, skupnost propada. Vprašanje je samo čas...

Vendar v takšno razmišljanje posvetijo tudi svetli trenutki, ki so porok za skupnost za vsaj

kakšno leto. Tako smo v našo skupnost 30. junija sprejeli novega člana v občestvo božjih otrok. ZAKRAMENT SVETEGA KRSTA je prejela ALANA MARIE ZURAK. Starši oče Elvis Zurak, mama Melanie, roj. Dijmovič, botra pa sta bila Steve in Zoe Žagar.

Malo Alano naj na poti v življenju spremlja Božji blagoslov in da bi rastla v modrosti, zdravju in v veri. Staršem in starim staršem iskrene čestitke, in da bi ji bili vzor vere in lepega življenja!

Prvi teden v juliju je bilo živo in delavno okoli naše cerkve in pred hišo. Pridni delavci; Albina in Branko Kalc, Ivan Legiša, Marija in Jože Vuzem so obrezovali oljčna drevesa, breskve, eksotična drevesa in vrtnice. Dela je bilo kar za dva dni. V upanju, da bodo oljke še bolj obrodile (letos je bilo kar 66 litrov olja). Po obrezovanju pa so vse obrezke zmleli in tako obogateli zemljo za boljšo rodovitnost. Okoli cerkve in pred hišo izgleda lepo urejeno in čisto. Za lepoto okoli cerkve in pred hišo pa skrbita neutrudna Marija in Jože Vuzem. Vsak, ki obišče naše versko in kulturno središče občuduje urejenost. Iskrena zahvala delavcem za čas in denar, ki ga žrtvujejo za naše središče.

Vsak petek dopoldne pa se skupina rojakov zbere k sveti maši ob 10. uri nato pa k molitvi za duhovniške in redovniške poklice ob prvih petkih pa pred Najsvetejšim se izročimo Srcu Jezusovemu in z molitvijo rožega venca prosimo za nove poklice. Adelaidska nadškofija ima veliko pomankanje duhovnikov. Veliko župnij je v sami Adelaidi brez duhovnika, na podeželju pa niti vsako nedeljo nimajo

župnije svete maše. V letošnji novomašni številki smo videli, da je letos v Sloveniji 16 novomašnikov, jubilaritov od srebrnomašnikov do biseromašnikov pa je kar 50. To zgovorno govori, da bo tudi v domovini pomankanje duhovniških in redovniških poklicev. Zato nas vse kliče k vztrajni molitvi za nove poklice. V Adelaidi so celo semenišče razpustili, ker nimajo študentov teologije. Naše slovenske skupnosti, ki imajo svojega duhovnika, se tega

ne zavedajo, kaj pomeni skupnost brez duhovnika. Morali bi roke skleniti in se Bogu zahvaliti in moliti, da bi ostali zvesti in tudi radi pomagati pri pastoralnem delu. Naj bo to razmišljanje vsem v spodbudo, da bi radi molili za nove poklice in za svetost duhovnikov in redovnikov!

V nedeljo, 18. avgusta 2002, se bomo z zlatomašnikom **p. Valerijanom Jenkom**, ki ga naša skupnost pozna, saj je bil kar trikrat za krajši čas v Adelaidi, Bogu zahvalili za 50 let duhovništva in služenja Bogu in našemu narodu. Naj bo tudi ta zahvalna slovesnost spodbuda za našo skupnost. Kljub temu, da je naša skupnost mala in se še zdaleč ne more primerjati ne z NSW in ne viktorijsko slovensko skupnostjo. Smo pa veseli slovesnosti. Že sedaj **kličemo zlatomašniku patru Valerijanu pristrčno dobrodošel** v skupnosti svete Družine!

p. Janez

Adelaidski rojaki s patrom Janezom po maši ob obisku dr. Zvoneta Žigona.

VAŠI DAROVI

TISKOVNEMU SKLADU PATRA BERNARDA: \$60: Crooks Slava, Milena Lochner, Rosa Cerkvenik. **\$30:** Marjan Perič, Gojak, Pažek Marjan, Maria Prelc, Muha Tone. **\$20:** Kamica Žele, Elizabeth Vajdič, Franc Murko, Stanislav Samsa, Marija Valenčič, Jože Povh, Franc Kodrič, Martha Jelenko, Marjan Jonke. **\$10:** Anica Pegan Helena Hilla, Milan Kavič, Marta Majer, Silva in Jože Novak, Miklavc Justina, Marija Dejak, Tone Tomšič, Marjana Skubic, Marija Bosnič, Leopolda Križman, Jože Blažič, Branko Kojc, Frederick Nemeč, Jožica in Jože Plut, Marica Vogrinčič, Kristina Car, Marija Jurševič, Franc Mahnič, Slavko Koprivnik, Angelca in Jože Veedetz. **\$5:** Aleksander Bole, Marta Wagner, O. E. Mazlo, Franc in Marija Vravnik, Burlovich Ivan, Maria Grl, Albina Barbiš, Bračko Marija.

ZA PATRA PEPIJA: \$650: dva neimenovana darovalca iz Sydneya.

ZA LAČNE: \$30: družina Gombač. **\$20:** Slavko Koprivnik.

ZA MISIJONE: \$80: Frank Rozman.

ZA DRUŽINO KOSIČ IZ SLOVENSКИH KONJIC: \$20: Slavko Koprivnik. Julijana KOSIČ, Breg 32, 3210 Slovenske Konjice - se priporoča za pomoč (glej pismo v Mislih, april 2002, str. 28-29).

BOG VAM POVRNI ZA VSO VAŠO DOBROTO!